

CURTEA DE APEL CENTRU

Republica Moldova, mun. Chișinău, str. Teilor 4
e-mail: cac@justice.md, Tel.: /373 22/ 635 417
www.instante.justice.md

4.3578-6353 01.10.25

Curtea Constituțională a Republicii Moldova mun. Chișinău, str. Alexandru Lăpușneanu, nr. 28

Curtea de Apel Centru, Vă expediază sesizarea înaintată de apelantul Petrov Ruslan, privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, în cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de Petrov Ruslan împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, privind anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil privind indexarea pensiei în partea care depășește salariul mediu lunar.

Anexe:

Sesizare privind excepția de neconstituționalitate înaintată de apelantul Petrov Ruslan.

Încheierea Curții de Apel Centru nr. 3a-2577/25 din 18 noiembrie 2025.

**Presedintele interimar al
Curții de Apel Centru**

Mîra Ghenadie

Hotărârea Guvernului nr. 217 din 26.03.2024

Ruslan

Obiectul sesizării.

Prezenta sesizare are ca obiect exercitarea controlului constituționalității:

- asupra prevederilor art. III din Legea nr. 46 din 14.03.2024, care stipulează: „Prin derogare de la art. 13 alin. (2) din Legea nr. 156/1998 privind sistemul public de pensii, în cazul indexării de la 1 aprilie 2024, coeficientul de indexare se stabilește în mărime de 6% și se aplică doar părții pensiei care nu depășește cuantumul salariului mediu lunar pe economie prognozat pentru anul 2024, în sumă de 13.700 lei.”
- precum și asupra prevederilor art. 8 din Hotărârea Guvernului nr. 217 din 26.03.2024, care prevede: „În cazul indexării din aprilie 2024, coeficientul de indexare se aplică doar acelei părți din pensie care nu depășește cuantumul salariului mediu lunar pe economie prognozat pentru anul 2024, stabilit la 13.700 lei.”

Argumentarea incidenței mai multor drepturi din Constituție.

Constituția Republicii Moldova

Articolul 1

Statul Republicii Moldova

(3) Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sînt garantate.

Articolul 7

Constituția, Legea Supremă

Constituția Republicii Moldova este Legea ei Supremă. Nici o lege și nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică.

Articolul 16

Egalitatea

(1) Respectarea și ocrotirea persoanei constituie o îndatorire primordială a statului.

(2) Toți cetățenii Republicii Moldova sînt egali în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau de origine socială.

Articolul 46

Dreptul la proprietate privată și protecția acesteia

- „(1) Dreptul la proprietate privată, precum și creanțele asupra statului sunt garantate.
(2) Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire.
(3) Averea dobândită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă.
[...].”

Articolul 47

Dreptul la asistență și protecție socială

(1) Statul este obligat să ia măsuri pentru ca orice om să aibă un nivel de trai decent, care să-i asigure sănătatea și bunăstarea lui și familiei lui, cuprinzînd hrana, îmbrăcăminte, locuința, îngrijirea medicală, precum și serviciile sociale necesare.

(2) Cetățenii au dreptul la asigurare în caz de: șomaj, boală, invaliditate, văduvie bătrânețe sau în celelalte cazuri de pierdere a mijloacelor de subsistență, în urma unei împrejurări independente de voința lor.

Articolul 54

Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

(1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

(2) Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât cele prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sînt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă: infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

(4) Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.

Legea nr. 156/1998

privind sistemul public de pensii

Articolul 1. Obiectul și scopul legii

(1) Prezenta lege stabilește cadrul legal al funcționării sistemului public de pensii, precum și interacțiunea acestuia cu sistemul public de asigurări sociale și cu alte mecanisme statale de protecție socială a populației.

(2) Scopul prezentei legi constă în asigurarea unui sistem de pensii echitabil și sustenabil, care să garanteze un trai decent pentru beneficiarii de pensii.

Articolul 1¹. Sistemul public de pensii

(1) Pensiiile publice reprezintă toate categoriile de pensii, sub formă de drepturi bănești, ale căror stabilire și plată sînt garantate prin lege de către stat.

(3) În sensul prezentei legi, următoarele noțiuni semnifică: indexarea pensiei - măsură realizată periodic pentru actualizarea cuantumului pensiei calculate în vedere păstrării puterii de cumpărare a pensiei.

Articolul 13. Indexarea pensiilor

(1) Pensiile se indexează anual la 1 aprilie.

(2) Coeficientul de indexare constituie rata inflației la sfârșitul anului precedent exprimată prin creșterea prețurilor de consum în luna decembrie a anului respectiv față de aceeași lună a anului premergător. Coeficientul de indexare se stabilește de către Guvern.

Legea nr. 489/1999

privind sistemul public de asigurări sociale

Articolul 2. Garantarea și exercitarea dreptului la asigurări sociale

Dreptul la asigurări sociale este garantat de stat și se exercită, în condițiile legii, prin sistemul public de asigurări sociale.

Articolul 3. Principiile organizării și funcționării sistemului public de asigurări sociale

Sistemul public de asigurări sociale (denumit în continuare - sistem public) se organizează și funcționează avînd ca principii de bază:

a) principiul unicității, potrivit căruia statul organizează și garantează sistemul public bazat pe aceleași norme de drept;

b) principiul egalității, care asigură tuturor participanților la sistemul public - contribuabili și beneficiari - un tratament nediscriminatoriu în ceea ce privește drepturile și obligațiile prevăzute de lege;

h) principiul imprescriptibilității, potrivit căruia dreptul la pensie nu se prescrie;

Convenția Europeană a Drepturilor Omului
Ratificată de Republica Moldova la 01.02.1998

Articolul 17. Interzicerea abuzului de drept

Nici o dispoziție din prezenta Convenție nu poate fi interpretată ca autorizând unui stat, unui grup sau unui individ, un drept oarecare de a desfășura o activitate sau de a îndeplini un act ce urmărește distrugerea drepturilor sau libertăților recunoscute de prezenta Convenție, sau de a aduce limitări acestor drepturi și libertăți, decât cele prevăzute de această Convenție.

DECLARAȚIA UNIVERSALĂ A DREPTURILOR OMULUI
aderat prin Hotărârea Parlamentului nr. 217-XII din 28.07.90

Articolul 7

Toți oamenii sînt egali în fața legii și au, fără nici o deosebire, dreptul la o egală protecție a legii. Toți oamenii au dreptul la o protecție egală împotriva oricărei discriminări care ar viola prezenta Declarație și împotriva oricărei provocări la o asemenea discriminare.

Argumentarea pretenției încălcării a mai multor drepturi garantate de Constituție.

În ceea ce privește tratamentul diferențiat aplicat, comunic următoarele:

În calitate de pensionar și beneficiar al sistemului public de asigurări sociale, mă adresez Înaltei Autorități Constituționale pentru a solicita examinarea constituționalității unor prevederi legislative și a unor acte normative subsecvente care, prin efectele lor cumulative, au afectat în mod direct și nejustificat drepturile mele fundamentale garantate de Constituție.

Fiind judecător în demisie și având anterior restricții în exercitarea altor activități sau în dezvoltarea de afaceri care ar fi putut genera venituri suplimentare, menținerea unui nivel de trai decent depinde aproape exclusiv de pensia mea. În prezent, nivelul meu de trai, aflat în mod natural într-o relație de dependență față de eficiența actului guvernamental și coerența legislativă, este profund influențat de modul în care statul gestionează politicile economice și sociale, care se reflectă direct asupra inflației în economie și asupra procedurii de indexare a pensiei mele, în funcție de fluctuațiile acesteia. Atunci când măsurile adoptate de autorități nu reușesc să tempereze inflația sau generează dezechilibre macroeconomice, consecințele se resimt imediat asupra valorii reale a pensiei mele. Astfel, prețurile cresc constant, în timp ce cuantumul pensiei este ajustat insuficient sau chiar contrar mecanismului legal prevăzut de art. 13 din Legea nr. 156/1998 privind sistemul public de pensii.

Potrivit acestei norme legale, indexarea pensiei reprezintă un instrument legislativ de protecție socială cu caracter imperativ, destinat să mențină echilibrul economic și social al meu ca și pensionar, protejându-mi veniturile de erodarea inevitabilă cauzată de inflație. Mecanismul de indexare nu constituie un privilegiu și nici o măsură facultativă, ci o veritabilă garanție legală a dreptului la securitate socială, având menirea de a asigura conservarea puterii reale de cumpărare a pensiei.

Această obligație a statului de a asigura un nivel de trai adecvat, prin aplicarea corectă și integrală a indexării, este consacrată de art. 13 din Legea nr. 156/1998 în coroborare cu art. 47 alin. (1) și (2) din Constituție, care impune autorităților publice să

garanteze fiecărui cetățean un trai **decent** și o asistență socială eficientă. În mod firesc, această garanție se concretizează prin respectarea strictă a formulelor legale de calcul și indexare a pensiei și prin achitarea acesteia integral, neîntrerupt și conform Legii nr. 156/1998, pe toată durata vieții beneficiarului.

Este relevant că, prin dispozițiile art. III din Legea nr. 46 din 14.03.2024 și ale art. 8 din Hotărârea Guvernului nr. 217 din 26.03.2024, Legislativul și Executivul au instituit o derogare de la mecanismul general de indexare reglementat de art. 13 din Legea nr. 156/1998. Potrivit acestei derogări, coeficientul de indexare se aplică exclusiv asupra părții din pensie care nu depășește salariul mediu lunar prognozat pe economie pentru anul 2024 (13.700 lei).

Ca urmare a aplicării acestor prevederi derogatorii, Casa Națională de Asigurări Sociale a instituit un tratament diferențiat între pensionari aflați într-o situație juridică identică - pensionari care beneficiază de pensie pentru vechime în muncă, restrângând nejustificat dreptul meu constituțional și legal de a beneficia de indexarea integrală a pensiei, proporțional cu rata inflației, astfel cum prevede în mod obligatoriu art. 13 din Legea nr. 156/1998. Această diferențiere nu se întemeiază pe un criteriu obiectiv și rezonabil și contravine dispozițiilor constituționale privind egalitatea, protecția drepturilor patrimoniale și garantarea unui nivel de trai decent.

Această practică administrativă contravine chiar scopului declarat al legislației subordonate Constituției, întrucât, potrivit preambulului Hotărârii Guvernului nr. 217 din 26.03.2024, executarea obligației statului în materia pensiilor se realizează prin aplicarea dispozițiilor art. 12, 13 și 131 din Legea nr. 156/1998, care consacră principiul indexării ca mecanism de protecție a dreptului la pensie împotriva erodării valorii acesteia prin inflație.

Consider că prevederea stabilită la art. III din Legea nr. 46 din 14.03.2024, care stipulează: *„Prin derogare de la art. 13 alin. (2) din Legea nr. 156/1998 privind sistemul public de pensii, în cazul indexării de la 1 aprilie 2024, coeficientul de indexare se stabilește în mărime de 6% și se aplică doar părții pensiei care nu depășește cuantumul salariului mediu lunar pe economie prognozat pentru anul 2024, în sumă de 13.700 lei”*, precum și prevederea art. 8 din Hotărârea Guvernului nr. 217 din 26.03.2024, conform căreia *„În cazul indexării din aprilie 2024, coeficientul de indexare se aplică doar acelei părți din pensie care nu depășește cuantumul salariului mediu lunar pe economie prognozat pentru anul 2024, stabilit la 13.700 lei”*, contravin dispozițiilor art. 16 din Constituție, art. 13 din Legea nr. 156/1998, art. 3, lit. b) din Legea nr. 489/1999, coroborat cu art. 46 și 47, și nu respectă condițiile referitoare la caracterul rezonabil și proporțional al restrângerii unui drept, prevăzute de art. 54 alin. (2) din Constituție.

Tratamentul diferențiat aplicat în cazul indexării pensiei mele, în raport cu alți pensionari care beneficiază de pensie pentru limită de vârstă, încalcă principiul egalității prevăzut de art. 16 din Constituția Republicii Moldova și de art. 3, lit. b) din Legea nr. 489/1999. Aceasta deoarece eu și ceilalți beneficiari ne aflăm într-o situație juridică similară, supuși acelorași norme generale privind calculul și indexarea pensiei în sistemul public. Criteriul comparabilității este evident, întrucât toți beneficiarii de pensie pentru limită de vârstă sunt supuși aceluiasi regim juridic general instituit prin art. 13 alin. (2) din Legea nr. 156/1998.

Prin urmare, limitarea indexării de 6% doar pentru unii pensionari, în funcție de cuantumul pensiei raportat la salariul mediu pe economie, fără o justificare obiectivă, proporțională și rezonabilă, constituie o discriminare de tratament și o ingerință neconstituțională în drepturile mele sociale și patrimoniale, garantate de art. 46, 47 și 54 din Constituție.

Vorbind despre garanțiile prevăzute de art. 46 și art. 47 din Constituție, precum și despre principiul egalității consacrat de art. 16 din Constituție, art. 3, lit. b) din Legea nr. 489/1999, subliniez că, în privința mea, în calitate de pensionar, aceste garanții au fost

încălcate prin aplicarea unui tratament diferențiat nejustificat. Aplicarea unei diferențe de tratament, fără un temei legitim și fără o justificare obiectivă și proporțională în raport cu scopul urmărit, constituie o încălcare directă a dreptului la proprietate (art. 46) și a dreptului la un nivel de trai decent și la protecție socială (art. 47).

În mod evident, a fost instituită o discriminare vădită între categorii de pensionari aflați în situații juridice comparabile: în timp ce unii beneficiari au primit indexarea integrală de 6%, altora, inclusiv mie li s-a aplicat o indexare diminuată sub acest prag, fără existența unui criteriu obiectiv, rezonabil sau a unei justificări reale din partea autorităților. O asemenea diferență de tratament contravine în mod direct principiului egalității în fața legii, garantat de art. 16 din Constituție și art. 3, lit. b) din Legea nr. 489/1999.

Modul concret în care Casa Națională de Asigurări Sociale a recalculat pensia mea la 1 aprilie 2024 confirmă această ingerință nejustificată. Prin aplicarea unui coeficient de indexare mai mic decât 6%, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 217 din 26.03.2024, pensia mea a fost indexată la 23.657 lei, deși aplicarea coeficientului integral prevăzut de lege ar fi condus la suma de 24.205 lei.

Această diferență, reținută fără un temei constituțional sau legal valabil, constituie o afectare directă a dreptului meu social și patrimonial, garantat prin art. 13 alin. (2) din Legea nr. 156/1998. Această afectare se concretizează prin diminuarea capacității mele reale de a face față inflației și de a menține un nivel de trai corespunzător, așa cum era garantat la momentul stabilirii pensiei și cum este protejat de art. 47 din Constituție.

Indexarea pensiei mele sub pragul de 6%, exclusiv pe motivul că aceasta depășește salariul mediu lunar pe economie, nu reprezintă o abordare echitabilă și nu se bazează pe un criteriu obiectiv, ci pe unul pur arbitrar, lipsit de fundament constituțional sau legal.

În consecință, Legislativul și Guvernul, adoptând actele normative criticate, nu au oferit o justificare obiectivă și rezonabilă pentru diferența de tratament aplicată între mine și alte persoane aflate într-o situație juridică echivalentă, respectiv pensionari pentru limită de vârstă cărora li se aplică un regim de indexare inegal. Această practică contravine principiului egalității în fața legii, consfințit de art. 16 din Constituția Republicii Moldova, precum și dispozițiilor art. 7 alin. (1¹), alin. (2) lit. a¹) și g) din Legea nr. 121/2012 privind asigurarea egalității, care interzic tratamentele diferențiate în lipsa unei justificări obiective, proporționale și bazate pe un interes public legitim.

Această diminuare nejustificată afectează în mod esențial dreptul meu constituțional la un trai decent, asistență și protecție socială, întrucât indexarea pensiei nu este un privilegiu, ci o garanție legală instituită prin art. 13 alin. (2) din Legea nr. 156/1998, menită să mă protejeze împotriva erodării valorii reale a pensiei ca urmare a inflației.

În această ordine de idei, dreptul la egalitate, instituit de art. 7 alin. (1¹) și alin. (2) lit. a¹) și g) din Legea nr. 121/2012, de art. 3 lit. b) din Legea nr. 489/1999 și protejat de art. 16 din Constituție, presupune obligația autorităților publice de a aplica un tratament juridic identic persoanelor aflate în situații echivalente. Astfel, dreptul la egalitate nu reprezintă altceva decât dreptul de a fi tratat în mod similar cu o persoană aflată într-o situație juridică comparabilă, iar orice diferență de tratament trebuie să se întemeieze pe un criteriu obiectiv, rezonabil și justificat.

În ceea ce privește absența unui interes public legitim care să justifice derogarea de la mecanismul legal de indexare a pensiilor, subliniez că dispozițiile art. 13 din Legea nr. 156/1998 privind sistemul public de pensii, coroborate cu art. 16, 47 și 54 din Constituție, precum și cu prevederile art. 9 și 11 din Pactul Internațional privind Drepturile Economice, Sociale și Culturale și ale art. 12 și 14 din Carta Socială Europeană revizuită, consacră obligația pozitivă a statului de a asigura o protecție efectivă și adecvată persoanelor aflate la pensie, inclusiv prin ajustarea reală a pensiilor în raport cu rata

inflației. Această obligație nu este una facultativă, ci rezultă din angajamentele constituționale, legale și internaționale ale Republicii Moldova, care impun statului să garanteze menținerea unui nivel de trai adecvat pentru pensionari, protejându-i împotriva erodării continue a puterii de cumpărare.

În acest context, Hotărârea Guvernului nr. 217 din 26.03.2024 și Legea nr. 46 din 14.03.2024 nu oferă nicio justificare clară, obiectivă sau factologică privind necesitatea derogării de la mecanismul legal de indexare prevăzut la art. 13 din Legea nr. 156/1998. Lipsesc în totalitate motivele tehnice, rațiunile economice sau fundamentele sociale care ar putea legitima o intervenție restrângătoare asupra dreptului la indexarea integrală a pensiei, astfel cum acesta este consacrat de lege.

Mai mult, potrivit declarațiilor oficiale ale reprezentanților Guvernului și datelor statistice publice, Republica Moldova nu se află într-o criză economică, financiară sau bugetară care să justifice adoptarea unor măsuri excepționale de limitare a drepturilor sociale. Dimpotrivă, autoritățile promovează politici de extindere a cheltuielilor publice, cum sunt majorările salariale pentru demnitari și funcționari publici, precum și programe guvernamentale ample de investiții și sprijin financiar „Satul European – ediția 2024”, „Prima Casă Plus”, „Bugetul Plus” care indică o capacitate bugetară sporită, nu una restrânsă.

În aceste condiții, justificarea reducerii drepturilor pensionarilor prin invocarea unei presupuse „crize” economice nedeclarate devine lipsită de orice fundament, contravine principiului proporționalității și anulează caracterul protector al legislației în materia asigurărilor sociale. Măsurile adoptate nu doar că sunt disproporționate, dar subminează în mod direct obligația constituțională a statului de a garanta egalitatea în tratarea cetățenilor și un nivel de trai decent, protecție socială reală, în conformitate cu art. 47 din Constituție.

În consecință, orice abatere a autorităților executivului de la mecanismul legal de indexare (art. 13 din Legea nr. 156/1998) trebuie considerată o încălcare a dreptului constituțional la protecție socială, egalitate și securitate juridică, ceea ce impune revenirea la respectarea integrală, corectă și nediscriminatorie a art. 13 din Legea nr. 156/1998. Absența unei motivări adecvate și lipsa totală a unei justificări obiective în susținerea măsurii restrictive prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 217/2024 și Legea nr. 46/2024 contravin flagrant prevederilor art. 54 alin. (2) din Constituție, care impun ca orice restrângere a exercițiului unor drepturi fundamentale să fie prevăzută de lege, necesară într-o societate democratică, proporțională cu scopul urmărit și să nu afecteze substanța dreptului.

În principiu, o derogare de la lege constituie o excepție și nu poate fi considerată o normalitate juridică, statul având obligația de a respecta cadrul legal instituit. Cu toate acestea, în perioada 2022–2025, Parlamentul și Guvernul au instituit, printr-o serie de acte normative - art. 13 alin. (1) din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2023 nr. 357/2022, art. 6 din Hotărârea Guvernului nr. 148/2023, Legea nr. 46/2024, Hotărârea Guvernului nr. 217/2024, precum și Legea nr. 41/2025 și Hotărârea Guvernului nr. 155/2025, o practică de plafonare arbitrară a valorii de referință utilizate pentru indexarea pensiilor, stabilind-o unilateral la nivelul salariului mediu lunar prognozat pe economie.

Instituirea derogărilor de la legea de bază pentru o perioadă îndelungată de ani este inadmisibilă din perspectiva principiului legalității și a securității juridice. Legea de bază, în speță Legea nr. 156/1998 privind sistemul public de pensii, stabilește cadrul normativ pentru calculul și indexarea pensiilor, prevăzând reguli clare, transparente și predictibile pentru beneficiari. Orice derogare de la aceste norme trebuie să fie excepțională, justificată obiectiv și limitată în timp, pentru a nu submina efectiv drepturile constituționale și legale ale persoanelor vizate.

Practicile repetate și prelungite de limitare sau plafonare a indexării pensiilor, stabilite prin acte normative ulterioare, pentru perioade consecutive de ani, conduc la restricționarea executării legii de bază. Aceasta înseamnă că normele legale care reglementează dreptul la indexare nu mai sunt aplicate integral, ci sunt deformate prin criterii artificiale sau limitări arbitrare. În consecință, se afectează direct drepturile sociale și patrimoniale ale pensionarilor, iar statul încalcă obligația de a respecta legea și de a asigura protecția efectivă a beneficiilor legale.

Un astfel de precedent creează un risc de instabilitate juridică, subminează încrederea cetățenilor în sistemul public și deschide calea pentru practici discreționare care contravin principiului egalității de tratament și standardelor constituționale privind protecția drepturilor sociale. În concluzie, derogările prelungite de la legea de bază nu pot fi acceptate ca normă, fiind incompatibile cu scopul și spiritul legislației privind pensiile.

Raportul juridic dintre stat și contribuabil este unul de reciprocitate. Dacă cetățeanul este obligat să contribuie, fără posibilitatea de a negocia, la bugetul asigurărilor sociale, statul este obligat, în mod corespunzător, să garanteze drepturi sociale efective, inclusiv dreptul la pensie calculată și indexată conform formulelor legale. Orice abatere nejustificată de la aceste obligații afectează grav încrederea legitimă a contribuabilului în stabilitatea și previzibilitatea sistemului de asigurări sociale, precum și dreptul la un trai decent.

Pe parcursul întregii mele vieți profesionale, am achitat contribuții la bugetul asigurărilor sociale în mod obligatoriu și fără posibilitatea de a modifica cuantumul acestora, iar statul nu a tolerat nicio derogare de la obligațiile mele. Este, astfel, inadmisibil ca statul, în calitate de debitor al prestației sociale, să invoce dificultăți bugetare pentru a reduce sau limita unilateral dreptul meu la o pensie indexată integral.

Inflația, rezultat al politicilor economice ineficiente ale autorităților, nu poate fi transformată într-un pretext pentru amputarea drepturilor sociale și patrimoniale ale pensionarilor. Lipsa unei guvernări economice eficiente și dezechilibrele fiscale generate de deciziile statului nu pot justifica restrângerea dreptului meu de a primi pensia indexată conform legii, drept care reflectă garanția constituțională a unui nivel de trai decent. Dimpotrivă, în condiții economice dificile, mecanismul de indexare trebuie aplicat cu maximă rigoare pentru a proteja nivelul de trai al persoanelor aflate la pensie, care se află într-o situație de vulnerabilitate structurală.

Reducerea coeficientului de indexare aplicat pensiei mele, fără o justificare legală clară, în absența transparenței și a unui interes public legitim susținut de probe concludente, reprezintă o ingerință disproporționată în dreptul meu de protecție socială și de proprietate. Într-un stat de drept, protecția socială nu constituie un privilegiu, ci o obligație constituțională derivată din contractul social care leagă statul de contribuabil.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat constant că ingerințele în drepturile patrimoniale, inclusiv în pensii, pot fi acceptate doar în situații de criză economică severă și demonstrată, însoțită de măsuri proporționale și necesare. În cauza Koufaki și ADEDY c. Grecia, Curtea a precizat că reducerile prestațiilor sociale nu pot fi justificate decât în condițiile unei urgențe economice reale și excepționale, ceea ce nu este cazul Republicii Moldova.

Practica derogatorie aplicată de Parlament și Guvern a golit de conținut mecanismul legal al indexării, lipsindu-l de eficiența sa și transformând pensia într-o prestație simbolică, fără legătură cu scopul său constituțional: asigurarea unui trai decent și a protecției demnității umane. Această abordare subminează în mod direct încrederea mea legitimă în stabilitatea și previzibilitatea regimului juridic al pensiilor.

Chiar dacă Guvernul ar fi urmărit un interes social general, precum protejarea unor categorii vulnerabile de pensionari, acest obiectiv nu poate fi realizat prin restrângerea drepturilor mele patrimoniale prin indexarea pensiei la suma toală și potrivit indicelui de

inflație. Un asemenea scop poate fi atins doar prin măsuri pozitive, precum acordarea unor prestații suplimentare, și nu prin diminuarea drepturilor dobândite ale altor pensionari, inclusiv a dreptului la indexarea integrală a pensiei conform inflației.

Având în vedere că restrângerea impusă modifică în mod arbitrar formula legală de indexare anuală a pensiei, aplicând un coeficient diminuat exclusiv asupra unor pensionari aflați în situații juridice identice, consider că această măsură afectează grav așteptările mele legitime și contravine prevederilor articolelor 16, 46, 47 și 54 din Constituția Republicii Moldova. Prin această ingerință nejustificată asupra dreptului meu patrimonial, mi-au fost încălcate drepturile constituționale la egalitate, la un trai decent, la proprietate și la protecție socială, iar lipsa unei motivări clare a restricției îmi afectează în mod direct dreptul de a cunoaște temeiurile legale ale unei măsuri care restrânge un drept garantat de Constituție.

În concluzie, raportând situația mea la cadrul legal și constituțional aplicabil, rezultă fără echivoc că drepturile mele la egalitate și asistență socială, dreptul la un trai decent au fost afectate prin aplicarea unui tratament inegal și nejustificat în materia indexării pensiei. În calitate de pensionar pentru limită de vârstă, mă aflu în aceeași situație juridică precum ceilalți beneficiari ai sistemului public de pensii, fiind supus aceluiași norme generale prevăzute de art. 13 alin. (2) din Legea nr. 156/1998. Aceste dispoziții legale instituie un mecanism imperativ al indexării, menit să protejeze în mod efectiv dreptul la pensie împotriva inflației și să asigure menținerea capacității reale de cumpărare.

Legătura de cauzalitate între drepturile mele menționate anterior și garanțiile acordate prin normele constituționale analizate este evidentă. În virtutea art. 16 din Constituție, statul are obligația pozitivă de a garanta aplicarea uniformă și nediscriminatorie a art. 13 din Legea nr. 156/1998. Totodată, art. 46 și art. 47 consacră dreptul la proprietate și, respectiv, dreptul la un nivel de trai decent și la protecție socială, drepturi care includ implicit obligația statului de a nu diminua nejustificat prestațiile sociale esențiale, cum este pensia.

Derogările instituite prin art. III din Legea nr. 46 din 14.03.2024 și art. 8 din Hotărârea Guvernului nr. 217 din 26.03.2024 au produs, în cazul meu, efecte directe și prejudiciabile. Prin aplicarea acestor derogări, indexarea legală de 6% a fost substituită cu o majorare artificial redusă, rezultând o diferență de sumă care are, pentru mine, un impact real și substanțial asupra nivelului de trai. Astfel, am fost lipsit de protecția prevăzută de lege și Constituție pentru a putea face față inflației și creșterii costurilor existențiale.

În absența unui criteriu obiectiv și proporțional care să justifice asemenea diferențe de tratament, derogările legislative aplicate în cazul meu contravin principiului constituțional al egalității în drepturi, precum și obligațiilor statului prevăzute de art. 7 alin. (1^a), alin. (2) lit. a¹) și g) din Legea nr. 121/2012 privind asigurarea egalității, art. 3, lit. b) din Legea nr. 489/1999. Această practică administrativ-legislativă a generat o ingerință nejustificată în dreptul meu de protecție socială și patrimonială, ceea ce constituie și o violare a art. 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care interzice orice formă de discriminare în exercitarea drepturilor civile, inclusiv a celor socio-economice.

Prin urmare, având în vedere că mecanismul legal de indexare a pensiilor este prevăzut expres de art. 13 alin. (2) din Legea nr. 156/1998, intervenția realizată prin art. III din Legea nr. 46 din 14.03.2024 și art. 8 din Hotărârea Guvernului nr. 217 din 26.03.2024 a generat o încălcare cumulativă și gravă a drepturilor mele constituționale. Dreptul la egalitate consacrat de art. 16 din Constituție, dreptul la proprietate garantat de art. 46, precum și dreptul la protecție socială și obligația statului de a asigura un nivel de trai decent art. 47, au fost simultan afectate printr-o intervenție legislativă lipsită de justificare, disproporționată și contrară normelor constituționale incidente.

Actuala derogare de la formula legală de indexare constituie o ingerință nelegitimă în dreptul meu la egalitate în exercitarea dreptului patrimonial, afectând în mod direct principiile securității juridice, previzibilității legii și protecției sociale efective. În aceste condiții, restabilirea legalității impune revenirea la aplicarea integrală a mecanismului de indexare prevăzut de art. 13 alin. (2) din Legea nr. 156/1998 și înlăturarea consecințelor produse, prin recunoașterea neconstituționalității art. III din Legea nr. 46 din 14.03.2024 și a art. 8 din Hotărârea Guvernului nr. 217 din 26.03.2024.

Incidența art. 54 din Constituție în prezenta speță

Nerespectarea garanțiilor constituționale prevăzute de art. 54 devine evidentă în ipoteza în care s-ar admite, prin absurd, că Hotărârea Guvernului nr. 217/2024 reprezintă o derogare validă de la mecanismul legal de indexare prevăzut de art. 13 alin. (2) din Legea nr. 156/1998, adoptată în temeiul art. III din Legea nr. 46/2024. Articolul 54 alin. (1) din Constituție impune în mod expres ca orice restrângere a exercițiului unui drept fundamental să fie prevăzută prin lege, nu prin acte subordonate legii și nici în afara condițiilor restrictive stabilite de Legea Supremă.

Mai mult, art. 54 alin. (2) stabilește în mod exhaustiv circumstanțele care pot justifica restrângerea unui drept fundamental. Acestea trebuie să corespundă normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și să fie necesare pentru: *securitatea națională, integritatea teritorială, bunăstarea economică a țării, ordinea publică, prevenirea infracțiunilor sau tulburărilor în masă, protejarea drepturilor și demnității altor persoane, apărarea informațiilor confidențiale sau garantarea autorității și imparțialității justiției*.

În speță, la adoptarea și punerea în aplicare a Hotărârii Guvernului nr. 217/2024 și a art. III din Legea nr. 46/2024, aceste condiții nu au fost nici identificate, nici demonstrate. Nici Parlamentul, nici Guvernul, nici CNAS nu au invocat sau motivat existența unui interes public legitim de natură constituțională care ar putea justifica restrângerea dreptului meu la indexarea integrală a pensiei. O asemenea justificare ar fi trebuit să se regăsească în textele actelor normative sau cel puțin în notele informative aferente, având în vedere că ingerința afectează un drept social, patrimonial protejat de art. 46; 47 din Constituție și de art. 1 al Protocolului nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Potrivit art. 54 alin. (2), orice restrângere trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și să nu afecteze însăși substanța dreptului. În cazul de față, prin instituirea plafonului de indexare și aplicarea acestuia asupra pensiei mele, Hotărârea Guvernului nr. 217/2024 și art. III din Legea nr. 46/2024 au limitat în mod direct esența dreptului la indexarea integrală a pensiei conform procesului inflațional, garantat de art. 13 din Legea nr. 156/1998 și indispensabil asigurării unui trai decent conform art. 47 din Constituție.

Totodată, am dobândit o speranță legitimă, protejată atât de art. 13 alin. (1) și (2) din Legea nr. 156/1998, cât și de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, ca pensia mea să fie indexată integral, proporțional cu inflația. Această speranță legitimă a fost încălcată prin aplicarea plafonului de mărimea salariului mediu, ceea ce contravine în mod direct art. 54 din Constituție.

Este evidentă legătura cauzală între prevederile art. 54 din Constituție, care stabilesc că în Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care să suprimă sau să diminueze drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului, și efectele directe resimțite de mine în urma aplicării derogărilor. Art. 54 prevede că exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sunt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și

demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidentiale sau garantării autorității și imparțialității justiției. Orice restrângere trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate afecta însăși existența dreptului sau a libertății.

Cu toate acestea, derogările instituite prin art. III din Legea nr. 46 din 14.03.2024 și art. 8 din Hotărârea Guvernului nr. 217 din 26.03.2024 au produs, în cazul meu, efecte directe și prejudiciabile, deoarece, în lipsa oricăror circumstanțe excepționale prevăzute de art. 54, aplicarea unui coeficient de indexare sub 6%, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 217/2024, a redus pensia mea la 23.657 lei, deși aplicarea coeficientului legal integral ar fi condus la suma de 24.205 lei. Această diferență nu reprezintă doar o sumă matematică, ci constituie o consecință juridică gravă a unei ingerințe neconstituționale în dreptul meu de a nu fi restrâns în exercițiul drepturilor fundamentale, garantat de art. 54 din Constituție.

Menținerea Hotărârii Guvernului nr. 217/2024 și a art. III din Legea nr. 46/2024 ar echivala cu validarea unei practici administrative contrare legii, prin care autoritatea publică își arogă competența de a diminua substanța unei garanții sociale fundamentale, indexarea pensiei, fără temei constituțional și legal clar. O asemenea abordare subminează grav încrederea legitimă a cetățenilor în protecția juridică a drepturilor lor și afectează dreptul la un trai decent, garantat de art. 47 din Constituție și de art. 1 al Protocolului nr. 1 la CEDO.

În acest sens, solicit respectuos Înaltei Curți să analizeze incidența art. 54 din Constituție în coroborare cu art. 46 și art. 47, având în vedere că art. 13 din Legea nr. 156/1998 garantează indexarea pensiei în funcție de rata inflației, art. 47 consacră dreptul fiecărui cetățean la un nivel de trai decent, iar art. 54 stabilește în mod exhaustiv și limitativ circumstanțele în care exercițiul unui drept fundamental poate fi restrâns. Or, niciuna dintre aceste condiții constituționale nu se regăsește în cazul Hotărârii Guvernului nr. 217/2024 și al art. III din Legea nr. 46/2024.

În consecință, aplicarea plafonului de indexare instituit prin aceste acte normative, care a condus la o indexare sub nivelul coeficientului legal de 6%, m-a lipsit, în calitate de pensionar, de posibilitatea reală de a face față proceselor inflaționiste din anul 2024. Această diminuare a valorii reale a pensiei mele reprezintă nu doar o ingerință nejustificată în dreptul patrimonial protejat de art. 46 din Constituție, ci și o încălcare directă a obligației statului de a-mi garanta un nivel de trai decent, conform art. 47, precum și o restrângere neconstituțională a exercițiului dreptului la protecție socială, contrară art. 54.

Prin urmare, ingerința aplicată în privința mea nu corespunde testului constituțional al legalității, necesității și proporționalității, și contravine atât Constituției Republicii Moldova, cât și jurisprudenței constituționale și europene în materie de protecție a drepturilor patrimoniale și sociale fundamentale.

Urmează de reținut că, prevederile contestate nu au făcut anterior obiect al controlului de constituționalitate.

În conformitate cu prevederile art. 135, al. (1) din Constituție, art. 39 Codul jurisdicției Constituționale,

Cerințele autorului sesizării

1. Declararea sesizării ca fiind admisibilă, în temeiul competențelor Curții Constituționale prevăzute de art. 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituție.

2. Exercițarea controlului de constituționalitate asupra normelor criticate, în raport cu prevederile constituționale incidente.

3. Recunoașterea neconstituționalității prevederii cuprinse la art. III din Legea nr. 46 din 14.03.2024, respectiv sintagma: „*Prin derogare de la art. 13 alin. (2) din Legea nr. 156/1998 privind sistemul public de pensii, în cazul indexării de la 1 aprilie 2024,*

coeficientul de indexare se stabilește în mărime de 6% și se aplică doar părții pensiei care nu depășește cuantumul salariului mediu lunar pe economie prognozat pentru anul 2024, în sumă de 13.700 lei”, întrucât aceasta contravine art. 16, art. 46, art. 47 și art. 54 alin. (2) din Constituție, afectând principiul egalității, dreptul la proprietate, dreptul la un nivel de trai decent și cerințele privind caracterul legitim, necesar și proporțional al restrângerii exercițiului unui drept fundamental.

4. Recunoașterea neconstituționalității prevederii art. 8 din Hotărârea Guvernului nr. 217 din 26.03.2024, respectiv sintagma: „În cazul indexării din aprilie 2024, coeficientul de indexare se aplică doar acelei părți din pensie care nu depășește cuantumul salariului mediu lunar pe economie prognozat pentru anul 2024, stabilit la 13.700 lei”, întrucât aceasta contravine prevederilor art. 16, art. 46, art. 47 și art. 54 alin. (2) din Constituție, instituind o restrângere nejustificată, neproporțională și discriminatorie a dreptului la indexarea integrală a pensiei.

Declarația și semnătura.

Declar pe propria răspundere că informațiile prezentate în susținerea sesizării adresate Curții Constituționale sunt veridice și corespund realității.

Cu deosebită considerațiune,

Autorul sesizării

Digitally signed by Petrov Ruslan
Date: 2025.11.10 10:48:19 EET
Reason: MoldSign Signature
Location: Moldova
MOLDOVA EUROPEANĂ

Ruslan Petrov

ÎNCHIEIERE

18 noiembrie 2025

municipiul Chișinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:

Președintelui completului, judecătorul

Judecătorilor

Grefier

Mîra Ghenadie

Bostan Angela și Ghedrovici Nicolae

Mitcov Sofia

examinând, *în procedură scrisă*, cererea înaintată de apelantul Petrov Ruslan privind ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, în cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de Petrov Ruslan împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, privind anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil privind indexarea pensiei în partea care depășește salariul mediu lunar,

CONSTATĂ:

La 31 mai 2024, reclamantul Petrov Ruslan a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, solicitând:

1) anularea deciziei de refuz privind indexarea pensiei în baza coeficientului stabilit prin Hotărârea Guvernului nr. 217 din 26 martie 2024, la situația din 1 aprilie 2024, cu aplicarea coeficientului de creștere de 6 %;

2) obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să emită actul administrativ individual privind recalcularea cuantumului pensiei pentru vechime în muncă a reclamantului, prin majorarea cuantumului acesteia (22 850 lei), indexând-o cu sporul de 6 % și să-i plătească reclamantului pensia indexată în mărime de 24 205 lei, începând cu data de 1 aprilie 2024.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 17 aprilie 2025, a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea depusă de Petrov Ruslan.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 22 aprilie 2025, Petrov Ruslan a declarat apel, solicitând casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 17 aprilie 2025, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral acțiunea depusă de Petrov Ruslan.

Potrivit fișei de repartizare a dosarului, la 11 august 2025, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, cauza de contencios administrativ a fost repartizată spre examinare în ordine de apel, în mod automat-aleatoriu judecătorului raportor Mîra Ghenadie.

La 10 noiembrie 2025, Petrov Ruslan a depus o cerere prin care solicită ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale în vederea exercitării controlului constituționalității prevederilor art. III din Legea nr. 46 din 14 martie 2024 pentru modificarea unor acte normative (Codul muncii și Codul contravențional) și pct. 8 din Hotărârea de Guvern nr. 217 din 26 martie 2024 cu privire la indexarea și majorarea prestațiilor sociale.

În susținerea cererii, partea apelantă a invocat faptul că normele contestate se aplică în mod direct situației sale juridice, întrucât CNAS a recalculat pensia la 1 aprilie 2024 prin aplicarea unui coeficient de indexare diminuat, rezultat al derogării instituite prin Legea nr. 46/2024 și Hotărârea Guvernului nr. 217/2024. Prin urmare, soluționarea apelului depinde de verificarea constituționalității acestor norme, iar instanța nu poate continua examinarea fondului fără a clarifica anterior compatibilitatea actelor normative cu prevederile Constituției.

În cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, apelantul Ruslan Petrov și reprezentantul Casei Naționale de Asigurări Sociale, deși au fost legal citați, nu s-au prezentat.

De asemenea, se reține că, apelantul a solicitat soluționarea cererii privind ridicarea excepției de neconstituționalitate în lipsa sa. Totodată, intimatului, fiindu-i notificată cererea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, la 17 noiembrie 2025, acesta a depus o cerere prin care a solicitat respingerea cererii privind ridicarea excepției de neconstituționalitate.

Studiind cererea înaintată de apelantul Petrov Ruslan privind ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale în vederea verificării constituționalității unor prevederi legale, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ consideră că aceasta urmează a fi admisă, cu remiterea sesizării spre examinare Curții Constituționale, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 195 din Codul administrativ, „procedura acțiunii în contencios administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169–171”.

Conform prevederilor art. 12¹ din Codul de procedură civilă, „(1) În cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională.

(2) La ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție; b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate.

(3) Ridicarea excepției de neconstituționalitate se dispune printr-o încheiere care nu se supune niciunei căi de atac și care nu afectează examinarea în continuare a cauzei, însă până la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate se amână pledoariile.

(4) Dacă nu sunt întrunite cumulativ condițiile specificate la alin. (2), instanța refuză ridicarea excepției de neconstituționalitate printr-o încheiere care poate fi atacată odată cu fondul cauzei.

(5) Instanța de judecată poate ridica excepția de neconstituționalitate doar dacă cererea de chemare în judecată sau cererea de apel a fost acceptată în modul prevăzut

de lege ori dacă cererea de recurs împotriva hotărârii sau deciziei curții de apel a fost declarată admisibilă conform legii”.

Potrivit art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituția Republicii Moldova, coroborat cu dispozițiile art. 4 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 74 din 10 aprilie 2025 cu privire la Curtea Constituțională, în scopul exercitării activității de jurisdicție constituțională, Curtea Constituțională îndeplinește următoarele atribuții funcționale: exercită, la sesizare, controlul constituționalității legilor și a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și a ordonanțelor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova intenționează să devină parte.

Conform § 82 din hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 9 februarie 2016, pentru interpretarea articolului 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituție, „ *judecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135, alin. (1) lit. a) din Constituție; excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate*”.

În § 83 al aceleiași hotărâri, Curtea a reținut că „*verificarea constituționalității normelor contestate constituie competența exclusivă a Curții Constituționale, iar judecătorii ordinari nu sunt în drept să refuze părților sesizarea Curții Constituționale, decât doar în condițiile menționate la § 82*”.

Completul judiciar relevă că pentru ridicarea excepției de neconstituționalitate, cu sesizarea Curții Constituționale, este necesară întrunirea cumulativă a condițiilor imperative prevăzute la art. 12¹ alin. (2) din Codul de procedură civilă, enunțat în prezenta încheiere, care, de altfel, rezultă și din hotărârea nominalizată a Curții Constituționale.

Completul judiciar notează că obiectul excepției de neconstituționalitate, invocat de apelantul Petrov Ruslan, îl constituie prevederile art. III din Legea nr. 46 din 14 martie 2024 pentru modificarea unor acte normative (Codul muncii și Codul contravențional) și pct. 8 din Hotărârea Guvernului nr. 217 din 26 martie 2024 cu privire la indexarea și majorarea prestațiilor sociale, care reglementează:

„Art. III din Legea nr. 46/2024 - Prin derogare de la art.13 alin.(2) din Legea nr.156/1998 privind sistemul public de pensii, în cazul indexării la 1 aprilie 2024, coeficientul de indexare se stabilește în mărime de 6% și se aplică doar părții pensiei care nu depășește cuantumul salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2024 în mărime de 13700 de lei.

Pct. 8 din Hotărârea Guvernului nr. 217/2024 - În cazul indexării din aprilie 2024, coeficientul de indexare se aplică doar acelei părți din pensie care nu depășește cuantumul salariului mediu lunar pe economie prognozat pentru anul 2024, care constituie 13 700 de lei”.

În speță, Completul judiciar atestă că dispozițiile art. III din Legea nr. 46 din 14 martie 2024 și pct. 8 din Hotărârea Guvernului nr. 217 din 26 martie 2024 se încadrează în categoria actelor normative prevăzute la art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, fiind, prin urmare, susceptibile de controlul de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională. Totodată, excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de o parte în proces, respectiv de apelant, ceea ce corespunde exigențelor legale privind titularii acestui incident procesual. De asemenea, prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea litigiului pendinte, ceea ce justifică incidența lor directă în cauză. În plus, Completul judiciar reține inexistența unei hotărâri anterioare a Curții

Constituționale care să se fi pronunțat asupra acestor dispoziții, condiție care, de asemenea, este întrunită.

Astfel, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ conchide că, în speță, sunt întrunite cumulativ condițiile necesare pentru ridicarea excepției de neconstituționalitate stabilite la art. 12¹ alin. (2) din Codul de procedură civilă și dezvoltate în jurisprudența Curții Constituționale, în special prin Hotărârea nr. 2 din 9 februarie 2016.

Completul judiciar menționează că cererea de sesizare a Curții Constituționale privind verificarea constituționalității normelor de drept indicate *supra*, constituie o prerogativă a părții din proces, la caz, a apelantului Petrov Ruslan, iar prin ignorarea excepției de neconstituționalitate și rezolvarea litigiului fără soluționarea prealabilă a excepției de către Curtea Constituțională, judecătorul ordinar ar dobândi prerogative improprie instanței judecătorești, ceea ce este inadmisibil.

Din considerentele enunțate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia de a admite cererea depusă de Petrov Ruslan, privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, cu sesizarea în acest sens a Curții Constituționale.

Totodată, ca efect al admiterii cererii privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ consideră necesar să amâne examinarea cauzei până la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate, reieșind din dispozițiile art. 12¹ alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Astfel, în conformitate cu art. 195 și 230 din Codul administrativ, în coroborare cu art. 12¹ din Codul de procedură civilă, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

DISPUNE :

Se admite cererea înaintată de apelantul Petrov Ruslan privind ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale.

Se ridică excepția de neconstituționalitate și se remite Curții Constituționale sesizarea depusă de apelantul Petrov Ruslan privind controlul constituționalității prevederilor art. III din Legea nr. 46 din 14 martie 2024 pentru modificarea unor acte normative (Codul muncii și Codul contravențional) și pct. 8 din Hotărârea Guvernului nr. 217 din 26 martie 2024 cu privire la indexarea și majorarea prestațiilor sociale.

Se amână examinarea cauzei în ordine de apel până la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele completului, judecătorul

Mîra Ghenadie

Judecătorii

Bostan Angela

Ghedrovici Nicolae

Copia corespunde originalului
Judecător Ghenadie

